

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Suvac Petru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Apă-Canal” împotriva lui Suvac Petru cu privire la încasarea datoriei și compensarea taxei de stat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Suvac Petru și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă

La 08 iunie 2015, SA „Apă-Canal” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Suvac Petru cu privire la încasarea datoriei și compensarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului/contului personal nr. 1903444 din 10 august 2007 a furnizat servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate lui Petru Suvac, însă pârâtul nu a achitat serviciile prestate pentru perioada mai 2012 - noiembrie 2013, astfel formându-se o datorie în mărime de 9 929, 92 lei.

Susține că la 24 aprilie 2015 a expediat în adresa pârâtului reclamația nr. 115-08/574, însă nu a primit nici un răspuns.

Cere SA „Apă-Canal” încasarea din contul lui Suvac Petru datoriei în mărime de 9929, 92 lei și compensarea taxei de stat în sumă de 297, 90 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016, a fost admisă acțiunea și încasată din contul lui Petru Suvac în beneficiul SA „Apă-Canal” datoria în sumă de 9929, 92 lei și cheltuieli de judecare pentru achitarea taxei de stat în sumă de 297, 90 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Suvac Petru și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că existența datoriei a fost deja stabilită prin hotărârea irevocabilă a

Judecătoria Râșcani mun. Chișinău din 17 decembrie 2014 și nu se cere a fi dovedită din nou și nici nu poate fi contestată la judecarea unei alte pricini la care participă aceleași persoane.

La 27 ianuarie 2017, Suvac Petru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Suvac Petru a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, deteriorarea contorului a avut loc din cauze independente de voința sa (contorul a fost afectat de îngheț în perioada iernii anului 2011-2012), astfel în situația în care s-a constatat că contorul este deteriorat, urma să fie calculat consumul mediu al apei pe perioadele precedente și nu diferența dintre datele contorului la momentul efectuării controlului.

Mai susține recurentul că pricina în prima instanță a fost examinată în lipsa acestuia, cererea de amânare fiindu-i respinsă neîntemeiat, întrucât dânsul se afla în concediu de boală, astfel i-a fost îngădit dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 05 decembrie 2016, însă nu se atestă data când a fost recepționată de către recurent.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Suvac Petru la 27 ianuarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 17 februarie 2017, în adresa intimatului SA „Apă-Canal” a fost expediată copia recursului declarat de către Suvac Petru cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 21 martie 2017 SA „Apă-Canal” a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, le-a apreciat multiaspectual, complet, în ansamblu și în interconexiunea lor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Suvac Petru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Suvac Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Suvac Petru precum că deteriorarea contorului a avut loc din cauze independente de voința sa (contorul a fost afectat de îngheț în perioada iernii anului 2011-2012), urmând să fie calculat consumul mediu al apei pe perioadele precedente și nu diferența dintre datele contorului la momentul efectuării controlului, în situația în care prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 decembrie 2014 a fost respinsă acțiunea lui Suvac Petru împotriva SA „Apă-Canal” cu privire la recalcularea sumei, iar potrivit alin. (2) art. 123 CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, pricina a fost examinată în prima instanță în lipsa acestuia, cererea de amânare a ședinței fiind respinsă neîntemeiat, dânsul aflându-se în concediu de boală, or la cererea de amânare nu exista nici un act confirmativ în acest sens, iar anterior ședințele de judecată au fost amânate de nenumărate ori tot la cererea recurentului-pârât.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Suvac Petru ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Suvac Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic